A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2025. október 1.*

„Energia – A villamos energia belső piaca – (EU) 2015/1222 rendelet – (EU) 2019/943 rendelet – Az ajánlattételi övezetek közötti kapacitásfelosztás és a szűk keresztmetszetek kezelése – A másnapi és napon belüli kapacitás kiszámítására vonatkozó közös regionális módszertanok meghatározása – A CORE kapacitásszámítási régió átvitelirendszer-üzemeltetőinek javaslatai – Belső kritikus hálózati elemek – Gazdasági hatékonyság – Villamosenergiaátvitel-elosztási tényező – Az ACER fellebbezési tanácsának határozata”

A T-600/23. és T-612/23. sz. ügyekben,

a **Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA)** (székhelye: Bonn [Németország], képviselik: U. Karpenstein és K. Reiter ügyvédek)

felperes a T-600/23. sz. ügyben,

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: J. Möller és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: R. Bierwagen ügyvéd)

felperes a T-612/23. sz. ügyben,

az **Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER)** (képviselik: P. Martinet, E. Tremmel és M. Povh, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: O. Beynet és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a T-612/23. sz. ügyben,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács),

a tanácskozások során tagjai: S. Papasavvas elnök, P. Škvařilová-Pelzl (előadó), I. Nõmm, D. Kukovec és R. Meyer bírák,

hivatalvezető: S. Jund tanácsos,

* Az eljárás nyelvei: német és angol.

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

a 2025. március 4-i közös tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló kereseteivel a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) és a Németországi Szövetségi Köztársaság az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsa által 2023. július 7-én hozott, az ACER honlapján 2023. július 26-án közzétett A-003-2019_R. sz. határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei

2 A villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 15. o.) 18. cikkének (5) bekezdése előírta, hogy az Európai Bizottság többek között az említett cikk (3) bekezdésének d) pontjára vonatkozóan iránymutatásokat fogadhat el. Ezek ugyanezen rendelet 8. cikke (6) bekezdésének g) pontjára hivatkozva magukban foglalták a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszet kezelésére vonatkozó szabályokat.

3 A 714/2009 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése alapján a Bizottság elfogadta a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2015. július 24-i (EU) 2015/1222 rendeletet (HL 2015. L 197., 24. o.). E rendelet számos követelményt írt elő a villamosenergia-ágazatban a másnapi és napon belüli piacokon az ajánlattételi övezetek (a továbbiakban: övezetek) közötti kapacitás felosztására és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozóan. E követelmények magukban foglalták többek között a másnapi és napon belüli övezetközi kapacitás kiszámítására (a továbbiakban: kapacitásszámítás) vonatkozó közös módszertanok meghatározását minden egyes kapacitásszámítási régióban, a 2015/1222 rendelet II. címe 1. fejezetének „Kapacitásszámítási módszertanok” című 3. szakasza rendelkezéseinek megfelelően. Az e szakaszban szereplő 20. cikk rögzítette az „áramlásalapú módszertant” követő kapacitásszámítási módszertanok bevezetésére vonatkozó szabályokat. A 2015/1222 rendelet 2. cikke második bekezdésének 9. pontja szerint az ilyen módszertan úgy határozható meg, mint „olyan kapacitásszámítási módszer, amelyben az […] övezetek közötti villamosenergia-kereskedést teljesítményeloszlási tényezőkkel és kritikus hálózati elemeken rendelkezésre álló tartaléksávokkal korlátozzák”. A Belgiumot, a Cseh Köztársaságot, Németországot, Franciaországot, Horvátországot, Luxemburgot, Magyarországot, Hollandiát, Ausztriát, Lengyelországot, Romániát, Szlovéniát és Szlovákiát magában foglaló kapacitásszámítási régió (a továbbiakban: CORE-régió) áramlásalapú módszertant alkalmaz.

4 A 2015/1222 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése és 20. cikkének (2) bekezdése értelmében az egyes kapacitásszámítási régiók átvitelirendszer-üzemeltetőinek (transmission system operator, a továbbiakban: TSO) a saját régiójukon belüli kapacitásszámítási módszertanokra vonatkozó javaslatokat kellett kidolgozniuk, és azokat be kellett nyújtaniuk jóváhagyásra az érintett nemzeti szabályozó hatóságokhoz (a továbbiakban: NSZH).

5 A 2015/1222 rendelet 9. cikke (10) és (12) bekezdésének megfelelően az érintett NSZH-knak ezt követően arra kellett törekedniük, hogy megállapodásra jussanak, és határozatot hozzanak a TSO-k javaslatairól, vagy adott esetben az utóbbiak által az NSZH-k kérésére válaszul adott, módosított változatról. A 2015/1222 rendelet 9. cikkének (11) és (12) bekezdése értelmében, amennyiben az érintett NSZH-k nem jutottak ilyen megállapodásra, az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 1. o.) 8. cikkének (1) bekezdése alapján az ACER-nek kellett határoznia a TSO-k javaslatairól vagy azok módosított változatáról.

6 2017. szeptember 15-én a CORE-régió TSO-i jóváhagyás céljából benyújtották az említett régió NSZH-ihoz a régiójuk kapacitásszámítására vonatkozó közös regionális módszertanok javaslatait.

7 Mivel a CORE-régió NSZH-i nem jutottak megállapodásra e módszertani javaslatokról, az ACER elé terjesztették az ügyet. Az ACER 2019. február 21-i 02/2019. sz. határozatával (a továbbiakban: eredeti határozat) elfogadta a CORE-régió kapacitásszámítására vonatkozó közös regionális módszertanok módosított változatait, amelyeket e határozat I. és II. melléklete tartalmaz (a továbbiakban: vitatott módszertanok).

8 2019. április 23-án a BNetzA mint Németországban hatáskörrel rendelkező NSZH fellebbezést nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsához az eredeti határozattal szemben. E fellebbezés a 713/2009 rendelet 19. cikkén alapult.

9 A Törvényszék Hivatalához 2019. május 2-án benyújtott keresetlevelével a Németországi Szövetségi Köztársaság keresetet indított e határozat megsemmisítése iránt, amelyet T-283/19. számon vettek nyilvántartásba.

10 2019. június 5-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a villamos energia belső piacáról szóló (EU) 2019/943 rendeletet (HL 2019. L 158., 54. o.). E rendelet az (1) preambulumbekezdése szerint átdolgozta a 714/2009 rendeletet, és 70. cikkének megfelelően ez utóbbi rendelet hatályon kívül helyezését eredményezte. Mivel a 2019/943 rendeletet 2019. június 14-én hirdették ki, e rendelet a 71. cikke (1) bekezdésének megfelelően 2019. július 4-én lépett hatályba. A 2019/943 rendelet 71. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében e rendeletet főszabály szerint 2020. január 1-jétől kellett alkalmazni. Mindazonáltal a 71. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően a 14. és a 15. cikket e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni. Ugyanez vonatkozott a 2019/943 rendelet 16. cikkére az e rendelet 14. cikke (7) bekezdésének és 15. cikke (2) bekezdésének a végrehajtása érdekében.

11 Az ACER fellebbezési tanácsának 2019. július 11-i A-003-2019. sz. határozatával a BNetzA által az eredeti határozattal szemben benyújtott fellebbezést mint megalapozatlant elutasították.

12 2019. szeptember 21-én a BNetzA keresetet indított a Törvényszék előtt egyrészt az eredeti határozat részleges megsemmisítése, másrészt pedig az A-003-2019. sz. határozat megsemmisítése iránt, amelyet a Törvényszék Hivatala T-631/19. számon vett nyilvántartásba.

13 A 2022. szeptember 7-i BNetzA kontra ACER ítéletben (T-631/19, EU:T:2022:509) a Törvényszék megsemmisítette az A-003-2019. sz. határozatot, az ezt meghaladó részében pedig a BNetzA által benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant elutasította. A Törvényszék az említett határozat megsemmisítését arra alapította, hogy abban a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem vizsgálta meg, hogy a vitatott módszertanok megfelelnek-e a 2019/943 rendelet 14–

16. cikkében foglalt követelményeknek, amelyekre a BNetzA az említett tanácshoz benyújtott fellebbezésében kifejezetten hivatkozott, amennyiben e cikkek már alkalmazandók voltak (lásd a fenti 10. pontot).

14 A 2022. szeptember 7-i BNetzA kontra ACER ítélet (T-631/19, EU:T:2022:509) nyomán az ACER fellebbezési tanácsa a megtámadott határozattal helybenhagyta az eredeti határozatot, megállapítva többek között, hogy a vitatott módszertanok megfelelnek a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének.

15 A vitatott módszertanok 5. cikkének az e cikk (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett (8) bekezdése előírja, hogy a CORE-régió TSO-i által az e cikk (5) és (6) bekezdése alapján benyújtott, a belső kritikus hálózati elemek (critical network elements, a továbbiakban: CNE-k) (és azok kiesései) jegyzékére vonatkozó javaslat, amelyet kétévente lehet aktualizálni, legalább a következőket tartalmazza:

„a) azoknak a javasolt belső CNE-knek (és azok kieséseinek) (critical network elements and contingencies, a továbbiakban: CNEC) a jegyzéke, amelyek esetében az övezetközi kereskedelem maximális villamosenergiaátvitel-elosztási tényezője eléri vagy meghaladja a (7) bekezdésben meghatározott [bevonási] küszöbértéket[, azaz legalább 5%-ot];

b) hatásvizsgálat a [bevonási] küszöbérték […] 10%-ra vagy annál magasabb értékre emeléséről; és

c) minden egyes javasolt belső CNEC esetében annak elemzése, hogy ennek az elemnek a kapacitásszámításban való figyelembevétele a gazdaságilag leghatékonyabb megoldás az adott elemmel kapcsolatos szűk keresztmetszetek kezelésére, figyelembe véve például a következő alternatívákat:
   i) beavatkozó intézkedések alkalmazása;
   ii) az ajánlattételi övezetek újbóli felosztása;
   iii) a hálózati infrastruktúrába történő beruházások a fent említett két megoldás valamelyikével kombinálva; vagy
   iv) a fent említett megoldások kombinációja.”

16 Ezenkívül a vitatott módszertanok 5. cikkének (8) bekezdése pontosítja, hogy a c) pontban előírt elemzés elvégzése előtt a CORE-régió TSO-inak együtt kell működniük e régió NSZH-ival, és konzultálniuk kell ez utóbbiakkal az ezen elemzés módszertanáról, feltételezéseiről és kritériumairól.

17 A vitatott módszertanok 5. cikke (9) bekezdésének megfelelően a CORE-régió TSO-i által benyújtott, a belső CNEC jegyzékekre vonatkozó javaslatoknak azt is be kell mutatniuk, hogy ez utóbbiak gondosan és kellő időben, előzetesen megvizsgálták az említett cikk (8) bekezdésében említett alternatív megoldásokat, figyelembe véve a végrehajtásukra előírt határidőt, annak érdekében, hogy e megoldások alkalmazhatók vagy végrehajthatók legyenek abban az időpontban, amikor e régió NSZH-i az e javaslatokra vonatkozó határozatokat meghozzák.

A felek kérelmei

18 A T-600/23. sz. ügyben a BNetzA azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– az ACER-t kötelezze a költségek viselésére.

19 A T-612/23. sz. ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– elsődlegesen semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az helybenhagyja a vitatott módszertanok 5. cikkének (8) és (9) bekezdését;

– másodlagosan, és abban az esetben, ha a vitatott módszertanok 5. cikkének (8) és (9) bekezdése elválaszthatatlan lenne az 5. cikk többi rendelkezésétől vagy az említett módszertanok minden más rendelkezésétől, semmisítse meg e rendelkezések összességét;

– az ACER-t kötelezze a költségek viselésére.

20 Az ACER a T-600/23. sz. ügyben, és a Bizottság támogatása mellett pedig a T-612/23. sz. ügyben lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a BNetzA-t és a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

21 A felek meghallgatását követően a Törvényszék az eljárási szabályzata 68. cikke (1) bekezdésének megfelelően úgy határoz, hogy a jelen ítélet meghozatala céljából egyesíti a T-600/23. és a T-612/23. sz. ügyeket.

A jogvita tárgyáról

22 A T-600/23. sz. ügyben benyújtott keresetlevél átfogó olvasatából kitűnik, hogy ebben az ügyben, és a Németországi Szövetségi Köztársaság által a T-612/23. sz. ügyben előadottakhoz hasonlóan, a BNetzA csak annyiban kéri a megtámadott határozat megsemmisítését, amennyiben az a vitatott módszertanok 5. cikke (8) bekezdése b) és c) pontjának, valamint (9) bekezdésének elfogadására vonatkozik, és amely bizonyos követelményeket ír elő a CORE-régió TSO-i számára, amelyeket tiszteletben kell tartani, amikor azt javasolják, hogy egy belső hálózati elem és annak kiesései szerepeljenek a kapacitásszámítás során bemeneti adatként felveendő CNEC jegyzékén (a továbbiakban: vitatott rendelkezések).

23 A T-600/23. sz. ügyben benyújtott keresetlevél 5. pontjából ugyanis kitűnik, hogy „[a] kereset az [eredeti] határozat egy sajátos eleme ellen irányul: [ez utóbbi] határozat 5. cikkének (5)–(9) bekezdésében előírt mechanizmus”, amennyiben „a BNetzA jogellenesnek tartja ezt a mechanizmust, mivel lehetetlenné vagy legalábbis a normatív módon előírthoz képest nehezebbé teszi a kapacitásszámítás belső hálózati elemekre történő alkalmazását”. Ezenkívül e keresetlevélnek „A kereset tárgya” című 13. és 14. pontjából kitűnik, hogy bár a BNetzA formálisan

„a megtámadott határozat megsemmisítését” kéri, ezt annak pontosításával teszi, hogy „[a] felhozott jogalap […] a megtámadott határozattal helybenhagyott [eredeti] határozat 5. cikkének (5)–(9) bekezdésében előírt mechanizmusra vonatkozik”. Közelebbről, a keresetlevél 14. pontjában a BNetzA rámutat, hogy „[a] megtámadott határozat ellen nem irányul egyetlen jogalap sem annyiban, amennyiben az helybenhagyja az [eredeti] határozatnak a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezése tárgyát képező többi rendelkezését”, és hogy „[a] BNetzA továbbra is úgy véli, hogy ezek az egyéb rendelkezések jogellenesek”, „[m]indazonáltal gyakorlati jelentőség hiányában eltekint attól, hogy ezeket a jelen kereset keretében megtámadja”. A keresetlevélnek „A jogalap összefoglalása” című része szintén megerősíti, hogy a BNetzA teljes érvelése „az [eredeti] határozat 5. cikkének (5)–(9) bekezdésében előírt mechanizmus” ellen irányul.

24 Következésképpen meg kell állapítani, hogy mind a T-600/23. sz. ügyben, mind pedig a T-612/23. sz. ügyben benyújtott kereset tárgya a megtámadott határozatnak a vitatott rendelkezések elfogadására vonatkozó részében történő megsemmisítése iránti kérelem.

Az ügy érdeméről

25 Keresetének alátámasztására a BNetzA egyetlen, lényegében a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik, amennyiben e cikkeknek a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat vitatott rendelkezéseiben elfogadott értelmezése nem felel meg az említett cikkeknek, valamint az elsődleges uniós jog különböző rendelkezéseinek és az uniós jog különböző elveinek, nevezetesen az EUMSZ 194. cikknek, az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkének, az arányosság elvének, az alapvető szempontok jogalkotó számára történő fenntartása elvének, az intézményi egyensúly és a hatáskörmegosztás elvének, az egyenlő bánásmód elvének, azon elvnek, amely szerint „lehetetlen teljesítésére senki nem kötelezhető”, valamint a jogbiztonság elvének.

26 Keresetének alátámasztására a Németországi Szövetségi Köztársaság öt jogalapra hivatkozik. Az első, elsődlegesen felhozott jogalap a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul. A következő, másodlagosan felhozott jogalapok: a második jogalap, amely a 2015/1222 rendelet 32–34. cikkének, 25. cikkének és 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul, a harmadik jogalap, amely a villamosenergia-átviteli hálózat üzemeltetésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2017. augusztus 2-i (EU) 2017/1485 bizottsági rendelet (HL 2017. L 220., 1. o.) 21. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 22. cikkének megsértésén alapul, a negyedik jogalap, amely az arányosság elvének megsértésén alapul, az ötödik jogalap pedig az ACER hatáskörének hiányán, valamint az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. tanácsi rendelet (HL 1958. 17., 385. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 2. és 4. cikkéből eredő alaki követelmények megsértésén alapul.

27 A BNetzA az egyetlen jogalapja keretében, a Németországi Szövetségi Köztársaság pedig az első jogalap keretében azt állítja, hogy a vitatott rendelkezések a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának a fellebbezési tanács általi téves értelmezésén alapulnak, amely szerint az említett rendelkezésekkel nem ellentétes, ha egy TSO valamely belső hálózati elemnek (és annak kieséseinek) a kapacitásszámításban figyelembe vett belső CNEC jegyzékre való felvételét javasolja, egyrészt a vitatott módszertanok 5. cikke (8) bekezdésének c) pontjában meghatározott gazdasági hatékonysági kritériumnak (a továbbiakban: gazdasági hatékonysági kritérium) megfelelően bizonyítania kell, hogy az említett elemnek e számításban való figyelembevétele az ezen elemmel kapcsolatos szűk keresztmetszetek

kezelésének a gazdaságilag leghatékonyabb megoldása, figyelembe véve az egyéb rendelkezésre álló megoldásokat, mint például a beavatkozó intézkedések alkalmazását, az övezetek újbóli felosztását vagy a hálózati infrastruktúrába történő beruházásokat, másrészt pedig be kell nyújtania egy hatásvizsgálatot a bevonási küszöbérték 10%-ra vagy annál magasabb értékre emeléséről (a továbbiakban: vitatott értelmezés).

28 A BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság szerint a vitatott értelmezés nem egyeztethető össze a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának szó szerinti, rendszertani és teleologikus értelmezésével, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy a kapacitásszámításnak magában kell foglalnia az övezetközi kereskedelem által érintett valamennyi belső hálózati elemet (és azok kieséseit), függetlenül attól, hogy ezen elemeken strukturálisan szűk keresztmetszetek jönnek-e létre, vagy sem.

29 E tekintetben előzetesen meg kell jegyezni, hogy a vitatott módszertanok 5. cikkének (8) bekezdése előírja, hogy a CORE-régió TSO-i által az ugyanezen régió NSZH-inak, illetve közös kérelmük hiányában az ACER-nek jóváhagyás céljából benyújtandó belső CNEC jegyzékre vonatkozó javaslatnak a javasolt, belső CNE-k jegyzékén kívül, amelyek villamosenergiaátvitel-elosztási tényezője *(power transfer distribution factor*, a továbbiakban: PTDF) eléri vagy meghaladja az 5%-ot (az 5. cikk (8) bekezdésének a) pontja), tartalmaznia kell a hatásvizsgálatot a bevonási küszöbérték 10%-ra vagy annál magasabb értékre emeléséről (az 5. cikk (8) bekezdésének b) pontja), valamint a szűk keresztmetszetek kezelésére szolgáló, gazdaságilag leghatékonyabb megoldás elemzését (az 5. cikk (8) bekezdésének c) pontja) is. Azt is meg kell jegyezni, hogy a vitatott módszertanok 5. cikkének (9) bekezdése lényegében azt írja elő a TSO-k számára, hogy a szóban forgó javaslat benyújtásakor mutassák be, hogy gondosan és kellő időben, előzetesen megvizsgálták az említett cikk (8) bekezdésében említett alternatív megoldásokat annak érdekében, hogy azok alkalmazhatók vagy végrehajthatók legyenek abban az időpontban, amikor e régió NSZH-i az e javaslatra vonatkozó határozatokat meghozzák. Ebből következik, hogy valamely belső hálózati elemnek a kapacitásszámítás során figyelembe veendő belső CNEC jegyzékre való felvétele érdekében a vitatott rendelkezések a TSO-kkal szemben olyan követelményeket írnak elő (a továbbiakban: vitatott követelmények), amelyek túlmutatnak az említett módszertanok 5. cikke (8) bekezdésének a) pontjában előírt, a PTDF kritériumának megfelelő, belső CNEC jegyzék közlésén.

30 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a 2019/943 rendelet 14. cikke meghatározza az ajánlattételi övezetek felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat annak elkerülése érdekében, hogy azok az átviteli rendszer hosszú távon fennálló strukturális szűk keresztmetszeteit tartalmazzák. Az említett rendelet 15. cikke meghatározza a hálózataikban azonosított strukturális szűk keresztmetszetekkel rendelkező tagállamok azon lehetőségét, hogy NSZH-ikkal együttműködve cselekvési terveket dolgozzanak ki annak érdekében, hogy fokozatosan, de legkésőbb 2025. december 31-ig elérjék a TSO-k által az övezetközi kereskedelem tekintetében rendelkezésre bocsátandó minimális kapacitásszinteket. Ugyanezen rendelet 16. cikke szabályozza e minimális kapacitásszinteket, többek között előírva, hogy az áramlásalapú módszertan alkalmazása esetén ez a minimális kapacitás, azaz 70%, határozza meg a 2015/1222 rendelet szerinti összehangolt kapacitásszámításhoz alkalmazandó, üzembiztonsági határértékeknek megfelelő, övezetközi vagy belső CNE-kapacitás minimális arányát, figyelembe véve a kieséseket. A kapacitás teljes fennmaradó részét, azaz 30%-ot, az üzembiztonsági tartaléksávok, a hurokáramlások és a belső áramlások céljára lehet felhasználni.

31 Ezenkívül a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy az összehangolt kapacitásszámítás felelőse az említett számítás során figyelmen kívül hagyja azokat a CNE-ket, amelyeket az övezetközi kereskedelem nem érint jelentősen.

32 Mindemellett meg kell vizsgálni, hogy – amint azt lényegében a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság állítja – a vitatott értelmezés sérti-e a 2019/943 rendelet 14–16. cikkét és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontját, mivel lehetővé teszi az ACER számára, hogy a vitatott módszertanokba belefoglalja a vitatott követelményeket.

33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogi rendelkezések értelmezésénél nemcsak a rendelkezés megfogalmazását, hanem a szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek a részét képezi (lásd: 2005. június 7-i VEMW és társai ítélet, C-17/03, EU:C:2005:362, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. március 9-i ACER kontra Aquaind ítélet, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Először is meg kell vizsgálni, hogy a 2019/943 és 2015/1222 rendelet rendelkezéseinek szövegéből kitűnik-e, hogy az ACER – anélkül, hogy hibát követett volna el – nem illeszthette be a vitatott követelményeket a vitatott módszertanokba.

35 A BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a 2019/943 és 2015/1222 rendelet rendelkezéseinek szövegében semmi nem teszi lehetővé, hogy az övezetközi kereskedelem által jelentősen érintett belső hálózati elemnek a kapacitásszámításban való figyelembevételét gazdasági hatékonysági elemzés és a bevonási küszöbérték emelésére vonatkozó hatásvizsgálat elvégzésétől tegyék függővé.

36 Az ACER vitatja, hogy a vitatott követelmények összeegyeztethetetlenek lennének a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának szó szerinti értelmezésével.

37 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2019/943 rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikkének 69. pontja úgy rendelkezik, hogy a CNE „olyan, adott […] övezeten belüli vagy […] övezetek közötti hálózati elem, amelyet a kapacitásszámítási eljárásnál figyelembe vesznek, mert korlátozza [az övezetközi] kereskedésre szánt villamos energia mennyiségét”. Amint azt a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság helyesen megjegyzi, e meghatározásból nem következik, hogy a 2019/943 rendelettel összefüggésben a belső hálózati elemeknek (és azok kieséseinek) az övezetközi kereskedelem által gyakorolt jelentős érintettség követelményétől eltérő minősítésére vonatkozó követelményeket be lehetne illeszteni a vitatott módszertanokba, és így azok ahhoz vezetnének, hogy bizonyos elemeket, amelyek az övezetek közötti kereskedelmet az azokat befolyásoló strukturális szűk keresztmetszetek miatt jelentősen korlátozzák, nem lehet kritikusnak tekinteni, és azokat ki kell zárni a kapacitásszámításból, valamint az e kapacitás kiszámítására vonatkozó szabályok alkalmazásából.

38 Végül a 2019/943 rendelet 16. cikkének (4) bekezdése megerősíti, hogy a piaci szereplők rendelkezésére bocsátandó övezetközi kapacitás maximális szintje a „rendszerösszekötőkön” kívül a „határkeresztező kapacitás által érintett átviteli hálózatokra”, vagyis minden olyan belső hálózati elemre vonatkozik, amely nem elhanyagolható hatást gyakorol az említett kapacitásra, és így korlátozhatja azt.

39 Másodszor, a 2019/943 rendelet ezen értelmezését megerősíti a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának tartalma, amely szerint „[a]z övezetközi kapacitás kiszámításakor az összehangolt kapacitásszámítás felelőse […] figyelmen kívül hagyja azokat a kritikus hálózati elemeket, amelyeket a [kapacitásszámítási] módszertannak megfelelően nem érintenek jelentősen az ajánlattételi övezet nettó pozícióinak változásai”.

40 E tekintetben a PTDF kiszámítása olyan matematikai eszköz, amelyet az áramlásalapú módszertan keretében a CNE övezetközi kereskedelem általi érintettségének mérésére használnak, amint az a 2015/1222 rendelet 2. cikke második bekezdésének 9. pontjából, 21. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. alpontjából, valamint 29. cikke (7) bekezdésének b), c) és f) pontjából kitűnik. A villamosenergia-piacokra vonatkozó adatok benyújtásáról és közzétételéről, valamint a 714/2009 rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2013. június 14-i 543/2013/EU bizottsági rendelet (HL 2013. L 163., 1. o.) 2. cikkének 22. pontja úgy határozza meg a PTDF-et, mint amely adott CNE-n valamely övezet nettó pozíciójának változása által kiváltott fizikai áramlás kifejezése. Amint azt az ACER a tárgyaláson elismerte, és amint az a vitatott módszertanok 5. cikkének (7) bekezdéséből és (8) bekezdésének a) pontjából következik, a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban elismerte a TSO-k arra irányuló javaslatát, hogy úgy tekintsék, hogy egy olyan belső hálózati elem, amelynek a PTDF-je nem éri el az 5%-ot, nem felel meg az övezetközi kereskedelem általi jelentős érintettség kritériumának.

41 Ebből következik, hogy – amint azt az uniós bíróságnak már volt alkalma kifejteni – az uniós jog jelenlegi állapotában meg kell állapítani, hogy a CNE magában foglal minden olyan belső hálózati elemet, amely megfelel a PTDF-je által mért, övezetközi kereskedelem általi jelentős érintettség kritériumának (lásd ebben az értelemben: 2024. szeptember 25-i CRE kontra ACER ítélet, T-446/21, nem tették közzé, EU:T:2024:647, 51. pont; 2024. szeptember 25-i RTE kontra ACER ítélet, T-472/21, nem tették közzé, EU:T:2024:648, 52. pont; 2024. szeptember 25-i BNetzA kontra ACER ítélet, T-485/21, EU:T:2024:653, 47. pont).

42 Amint azt a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság helyesen megjegyzi, a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának szövegéből nem következik, hogy az e rendelet 21. cikkében előírt kapacitásszámítási módszer keretében az övezetközi kereskedelem által – a PTDF-jük által mérten – lényegesen érintett belső hálózati elemeket ne lehetne kritikusnak tekinteni, és ki lehetne zárni a kapacitásszámításból, valamint az e számításra vonatkozó szabályok alkalmazásából amiatt, hogy nem felelnek meg olyan további követelményeknek, amelyek többek között annak figyelembevételére irányulnak, hogy ezen elemeken strukturálisan szűk keresztmetszetek jönnek létre.

43 Harmadszor, el kell utasítani az ACER azon érveit, amelyek szerint a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontja második mondatának szövegében szereplő hivatkozás „a [714/2009] rendelet 18. cikkének (5) bekezdése alapján elfogadott, a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás[ra]”, tehát lényegében a 2015/1222 rendeletre, lehetővé tette, hogy olyan további követelményektől, mint például a gazdasági hatékonysági kritériumnak való megfelelés vagy a bevonási küszöbérték 10%-ra vagy annál magasabb értékre emeléséről szóló hatásvizsgálat elvégzése, tegyék függővé a „belső hálózati elemek” „kritikusnak” minősítését, és ennélfogva azoknak a kapacitásszámításban való figyelembevételét, valamint az e kapacitás kiszámítására vonatkozó szabályok ezen elemekre való alkalmazását.

44 Mindenekelőtt, amennyiben az ACER lényegében a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontja második mondatának francia nyelvi változatára, a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság pedig ennek német nyelvi változatára hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Az uniós szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést tehát azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd: 2022. december 2-i Compania Naională de Transporturi Aeriene Tarom végzés, C-229/22, EU:C:2022:978, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. március 21-i Cobult ítélet, C-76/23, EU:C:2024:253, 25. pont; 2024. szeptember 5-i BIOR ítélet, C-344/23, EU:C:2024:696, 45. pont).

45 A jelen ügyben azt kell tisztázni a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontja második mondatának különböző nyelvi változataiban, hogy nyelvtani szempontból mit kell meghatározni „a [714/2009] rendelet 18. cikkének (5) bekezdése alapján elfogadott, a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatásnak megfelelően”. E tekintetben e rendelkezés német, bolgár és cseh nyelvi változatain kívül, amelyek nyelvtani szempontból inkább a CNE-ket érintő „kiesésekre” utalnak, ahogy azt az ACER állítja, mint magukra a CNE-kre, a többi nyelvi változat úgy értelmezhető, hogy azok átfogóan az első tagmondatra, és így az egyes CNEC üzembiztonsági határértékeit tiszteletben tartó kapacitásra utalnak, amelynek 70%-os hányadát fenn kell tartani az övezetközi kereskedelem számára (margin available for cross-zonal trade, a továbbiakban: 70%-os MACZT).

46 Így a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontja nyelvi változatainak többsége megerősíti e rendelkezésnek a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság általi értelmezését, amely szerint az uniós jogalkotó e rendelkezésben az egyes CNEC-k üzembiztonsági határértékeit tiszteletben tartó kapacitás meghatározására kívánt hivatkozni, amelynek jelentős részét, nevezetesen a 70%-os MACZT-t az övezetközi kereskedelem számára kellett rendelkezésre bocsátani. Ezzel szemben e változatok egyike sem teszi lehetővé annak megállapítását – amint azt az ACER állítja –, hogy e rendelkezés lehetővé tette a TSO-k, az NSZH-k vagy saját maga számára, hogy további követelményektől tegyék függővé a „belső hálózati elemek” „kritikusnak” minősítését, és ennélfogva azoknak a kapacitásszámításban való figyelembevételét, és az említett számításra vonatkozó szabályok ezen elemekre való alkalmazását.

47 Ezt az értelmezést megerősítik a 2019/943 rendelet előkészítő munkálatai (ST 5834/18 REV 4, ST 5834/18 REV 5 és ST 5070/19 dokumentumok), amelyek nyilvánosan hozzáférhetők, és amelyek az azokban szereplő, lényegében a 2015/1222 rendeletre való hivatkozással egyértelműen az egyes CNEC-k üzembiztonsági határértékeinek megfelelő kapacitás meghatározására, és nem csak a kiesésekre vagy csak a CNE-kre utalnak.

48 Ezt követően, mivel a felek a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontjának tartalmát e rendelet (31) preambulumbekezdésének fényében történő értelmezését is kérik, emlékeztetni kell arra, hogy bár valamely uniós jogalkotási aktus preambulumbekezdésének szövege alkalmazható e jogi aktus valamely rendelkezésének tisztázására, és fontos értelmezési eszköznek minősül (lásd: 2019. december 19-i Puppinck és társai kontra Bizottság ítélet, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogalkotási aktusok preambulumának önmagában nincs

kötelező jogi ereje. Az ilyen preambulumra nem lehet hivatkozni sem az adott jogi aktus rendelkezéseitől való eltérés, sem az e rendelkezések szövegétől nyilvánvalóan eltérő *(contra legem)* értelmezés céljából (lásd: 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet, C-345/13, EU:C:2014:2013, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A jelen ügyben a 2019/943 rendelet (31) preambulumbekezdésének tartalma tehát nem vezethet e rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontjának *contra legem* értelmezéséhez, amely a fenti 46. pontban levont egységes értelmezési következtetésnek megfelelően az egyes CNEC-k üzembiztonsági határértékeit tiszteletben tartó kapacitás meghatározására utal, amelynek jelentős részét, nevezetesen a 70%-os MACZT-t, az övezetközi kereskedelem számára kell rendelkezésre bocsátani.

50 Végeredményben a német nyelvi változaton kívül a 2019/943 rendelet (31) preambulumbekezdésének az Unió összes többi nyelvén – ideértve a bolgár és a cseh nyelvi változatot is – kialakított nyelvi változatai megerősítik, hogy az uniós jogalkotó a lényegében a 2015/1222 rendeletre hivatkozással az egyes CNEC-k üzembiztonsági határértékeinek megfelelő kapacitás meghatározására kívánt utalni, amelynek jelentős „százalékát” – mégpedig a 70%-os MACZT-t – az övezetközi kereskedelem számára kell rendelkezésre tartani.

51 Hozzá kell tenni, hogy az ACER által hivatkozott azon tény, hogy az összes uniós nyelven készült változatban – a német nyelvi változat kivételével – jelzik, hogy e meghatározásnak a „[2015/1222] rendelet szerinti kiválasztási eljárás[nak]” megfelelően vagy azt követően kell megtörténnie, nem jelenti azt, hogy e meghatározás a vitatott követelményeken alapulhat. Éppen ellenkezőleg, e közvetett hivatkozás a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti, a fenti 39. pontban említett kiválasztási eljárásra, az uniós jogalkotó azon szándékát tükrözi, hogy az említett rendelkezésben követett megközelítést alkalmazza a CNE kiválasztásának behatárolása érdekében, vagyis a belső hálózati elemek övezetközi kereskedelem általi, a PTDF által mért jelentős érintettség kritériumán alapuló megközelítést. Az ilyen hivatkozásból tehát nem következik, hogy a „belső hálózati elemek” „kritikusnak” minősítése, és ennélfogva azoknak a kapacitásszámításban való figyelembevétele, valamint az említett számításra vonatkozó szabályoknak az ezekre való alkalmazása az övezetközi kereskedelem általi jelentős érintettségre vonatkozó követelménytől eltérő követelményektől függhetne.

52 A fentiekre tekintettel az ACER tehát megalapozatlanul állítja, hogy a 2019/943 rendelet (31) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 16. cikke (8) bekezdése első albekezdése b) pontjának szövegéből kitűnik, hogy a vitatott módszertanokba az övezetközi kereskedelem általi jelentős érintettségre vonatkozó követelményen kívüli egyéb követelményeket is be lehet illeszteni azon belső hálózati elemek meghatározása érdekében, amelyeket „kritikusnak” kell tekinteni, és mint ilyeneket fel kell venni a kapacitásszámításban figyelembe vett és az említett számításra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó CNEC jegyzékre.

53 Ezenkívül, amennyiben az ACER jelzi, hogy a 2015/1222 rendeletnek a „Kapacitásszámítási módszertan” című 21. cikke, amelyet a Bizottság az uniós jogalkotó felhatalmazása alapján fogadott el, csak azokat az elemeket határozza meg, amelyeket az említett módszertannak – különösen az áramlásalapú módszertan esetében – „legalább” tartalmaznia kell, nem kizárva, hogy e módszertan tartalmazhat az e rendelkezésben kifejezetten elő nem írt egyéb elemeket, meg kell állapítani, hogy ez nem teszi lehetővé a vitatott módszertanokban a releváns szabályok által azon belső hálózati elemek meghatározása érdekében megállapított kritériumok

módosítását, amelyek „kritikusnak” tekinthetők, és mint ilyenek, szerepelnek a kapacitásszámításban figyelembe vett és az említett számításra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó CNEC-k jegyzékén.

54 Végül abból a tényből, hogy egyrészt a 2015/1222 rendelet 21. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az egyes kapacitásszámítási régiók valamennyi TSO-ja, amennyire csak lehetséges, legkésőbb 2020. december 31-ig összehangolt bemeneti adatokat használ a kapacitásszámításhoz, különösen az áramlásalapú módszertan esetében, másrészt pedig, hogy a CNEC-k, amelyeket a 2019/943 rendelet 2. cikke 69. pontjának megfelelően a kapacitásszámítási folyamat során figyelembe vesznek, és amelyek korlátozzák az övezetek között átadható villamosenergia-mennyiséget, bemeneti adatok az „övezetközi forgalomban indukált áramláshoz fennmaradó rendelkezésre álló kapacitás” „[számítási] folyamata során”, amelyet a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdésének b) pontja említ és a 2015/1222 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott áramlásalapú kapacitásszámítási módszertan határoz meg, nem vonható le az a következtetés, hogy azon belső hálózati elemek kiválasztása, amelyeket „kritikusnak” kell tekinteni, és mint ilyenek, szerepelnek a kapacitásszámításban figyelembe vett és az e számításra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó CNEC jegyzéken, az övezetközi kereskedelem általi jelentős érintettség követelményétől eltérő követelményektől tehető függővé.

55 E tekintetben a helyzet eltér attól a helyzettől, amikor a TSO-k, az NSZH-k vagy az ACER technikailag alkalmazza az uniós jogalkotó által és felhatalmazás alapján a Bizottság által a 2019/943 rendelet 2. cikkének 69. pontjában és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott, övezetközi kereskedelem általi jelentős érintettségre vonatkozó kritériumot annak révén, hogy azonosítja a vitatott módszertanok keretében figyelembe veendő releváns PTDF-et. Az eredeti határozat 112. pontjában maga az ACER is megjegyezte, hogy a jelentős érintettség kritériuma fontos tényező a kapacitásszámításban figyelembe veendő CNEC végleges jegyzék meghatározásához, amelyet a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontja kifejezetten előír.

56 Márpedig a 2015/1222 rendeletben a jelentős érintettség kritériumát illetően az e rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontjában szereplővel egyenértékű kifejezett más jogalap nem létezik annak igazolására, hogy e módszertan keretében olyan kritériumot is meg kell határozni, amely előírja, hogy az övezetek között átadható villamosenergia-mennyiséget korlátozó belső hálózati elemeket milyen feltételek mellett kell felvenni a kapacitásszámítási folyamatban figyelembe vett CNEC jegyzékre, következésképpen pedig annak igazolására, hogy az ACER elfogadta a vitatott követelményeket. Végezetül az eredeti határozat 109. és 112. pontjában, valamint a megtámadott határozat 47., 48. és 52. pontjában az ACER és a fellebbezési tanács arra szorítkozott, hogy a gazdasági hatékonysági kritérium alapjaként a 714/2009 rendelet I. mellékletének 1.7 pontjára utalt, amelyről a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 46. pontjában helyesen állapította meg, hogy az már nem képezheti az említett kritérium érvényes jogalapját, mivel az már nem alkalmazható (lásd ebben az értelemben: 2022. szeptember 7-i BNetzA kontra ACER ítélet, T-631/19, EU:T:2022:509, 76–85. pont).

57 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a 2015/1222 rendelet 9. cikkének (7) bekezdésében és 20. cikkének (2) bekezdésében említett közös módszertanok célja, hogy a TSO-k meghatározzák a régióhoz tartozó közös kapacitásszámítási módszertant. Az említett rendelet 21. cikkének (1) bekezdése értelmében a TSO-k által kidolgozott módszertani javaslatnak „legalább” bizonyos elemeket kell tartalmaznia, többek között „a kapacitásszámítási bemeneti adatok kiszámítására vonatkozó módszertan[t]”, amelynek tartalmaznia kell a 2015/1222 rendelet

21. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iv. alpontjában felsorolt paramétereket. Ez utóbbi rendelkezések az üzembiztonsági tartaléksáv meghatározására, az üzembiztonsági határértékek, a kapacitásszámítással kapcsolatos kiesések és a felosztási korlátok meghatározására, a kapacitásszámítás során figyelembe veendő kiesésekre és az alkalmazható elosztási korlátokra, a termelésváltoztatási tényezők meghatározására és a kapacitásszámításnál figyelembe veendő beavatkozó intézkedések meghatározására vonatkoznak.

58 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a vitatott módszertanok e rendelkezéseket hajtják végre. Közelebbről, az említett módszertanok 5. cikke, amely a vitatott követelményeket tartalmazza, e módszertanoknak a „kapacitásszámítási bemeneti adatok[ra]” vonatkozó 3. címében szerepel. Célja tehát a 2015/1222 rendelet 21. cikke (1) bekezdése a) pontjának végrehajtása, és célja – amint azt a címe is jelzi – a belső CNE jegyzékeknek a TSO-k általi meghatározása, amely e módszertanok 4. cikke (8) bekezdésének megfelelően a kapacitásszámítási folyamat első szakaszát képezi.

59 Márpedig, amint az a fenti 29. pontban megállapításra került, a vitatott módszertanok 5. cikkének (8) bekezdése előírja, hogy a CORE-régió TSO-i által benyújtandó belső CNEC jegyzékre vonatkozó javaslatnak azon javasolt belső CNE-k jegyzékén kívül, amelyek PTDF-je eléri vagy meghaladja az 5%-ot, tartalmaznia kell a hatásvizsgálatot a bevonási küszöbérték 10%-ra vagy annál magasabb értékre emeléséről, valamint a szűk keresztmetszetek kezelésére szolgáló, gazdaságilag leghatékonyabb megoldás elemzését.

60 Az a kötelezettség, hogy a belső CNEC jegyzékre vonatkozó javaslatnak magában kell foglalnia egy ilyen vizsgálatot és elemzést, túlmutat a 2015/1222 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) pontjában a kapacitásszámítási bemeneti adatok kiszámításához meghatározott paramétereken, és nem felel meg az e rendelkezésben említett célkitűzéseknek. Ugyanis, bár az ilyen vizsgálatok és elemzések hosszú távon relevánsak lehetnek a strukturális szűk keresztmetszetek kezelése szempontjából, ez nem változtat azon, hogy azok nem minősülnek bemeneti adatoknak a kapacitásszámításhoz, és mint ilyenek, nem képezik részét a kapacitásszámítási eljárásnak, amely főként azon alapul, hogy a TSO-k meghatározzák a CNE olyan jegyzékét, amely megfelel az uniós jogalkotó által a 2019/943 rendelet 2. cikkének 69. pontjában adott meghatározásnak. Ugyanez a megállapítás vonatkozik azonos indokokkal a vitatott módszertanok 5. cikkének (9) bekezdésében előírt azon kötelezettségre, hogy a belső CNEC jegyzékre vonatkozó javaslatba bele kell foglalni annak bemutatását, hogy az említett cikk (8) bekezdésében említett alternatív megoldásokat gondosan és kellő időben, előzetesen megvizsgálták.

61 Ebből következik, hogy a 2019/943 és 2015/1222 rendelet rendelkezéseinek szövegéből nem tűnik ki, hogy az ACER – anélkül, hogy hibát követett volna el – beilleszthette volna a vitatott követelményeket a vitatott módszertanokba.

62 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy az az összefüggés, amelybe a 2019/943 rendelet rendelkezései illeszkednek, megerősíti-e, hogy a vitatott követelmények nem foglalhatók bele a vitatott módszertanokba.

63 A BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a 2019/943 rendelet rendelkezéseinek rendszertani értelmezéséből az következik, hogy az övezetközi kereskedelem által érintett belső hálózati elemeknek a kapacitásszámításban való figyelembevétele nem függhet gazdasági hatékonysági kritériumtól.

64 Az ACER úgy véli, hogy a 2019/943 rendelet rendelkezéseinek azon elvi szabály fényében történő rendszertani értelmezése, amelyet az uniós jogalkotó a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdésének első mondatában rögzített, megerősíti, hogy az ACER beilleszthette a vitatott követelményeket a vitatott módszertanokba. E szabály szerint a TSO-k a belső szűk keresztmetszetekkel kapcsolatos problémák kezelése érdekében nem korlátozhatják az övezetközi kapacitást, amit az „övezet” fogalmának meghatározása és az említett övezetekre vonatkozó, a 2019/943 rendelet 2. cikkének 65. pontjában és 14. cikkének (1) bekezdésében foglalt szabályok is megerősítenek. Márpedig a vitatott követelményeknek a vitatott módszertanokba való beillesztése szükséges volt ezen elvi szabály tiszteletben tartásának biztosításához.

65 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdésének második mondata, valamint ugyanezen rendelet 16. cikke (8) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontja értelmében az említett (8) bekezdés első mondatában foglalt elvi szabályt akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha az övezetközi kereskedelem számára rendelkezésre álló kapacitás szintje az áramlásalapú módszertant alkalmazó határokon eléri a 70%-os MACZT-t, és a fennmaradó 30%-os maximális hányad felhasználható az üzembiztonsági tartaléksávok, a hurokáramlások és a belső áramlások céljára. Az uniós jogalkotó ily módon vélelmet állított fel arra vonatkozóan, hogy a 70%-os MACZT-t elérő TSO-k tiszteletben tartják az őket terhelő azon kötelezettséget, hogy a belső szűk keresztmetszettel kapcsolatos problémák kezelése érdekében ne korlátozzák az övezetközi kapacitást.

66 A 2019/943 rendelet (27) preambulumbekezdésének negyedik és hatodik mondatában az uniós jogalkotó így egyértelműen kifejtette, hogy e rendelet keretében „[a]z övezetközi kereskedelem számára rendelkezésre álló minimális kapacitást kell[ett] bevezetni annak érdekében, hogy csökkentsék a hurokáramlások és a belső szűk keresztmetszetek által az övezetközi kereskedelemre gyakorolt hatásokat, és kiszámítható kapacitásértéket biztosítsanak a piaci szereplők számára”, míg „[a] kapacitás teljes fennmaradó részét az üzembiztonsági tartaléksávok, a hurokáramlások és a belső áramlások céljára lehet felhasználni”.

67 A fenti 65. pontban említett vélelmet nem kérdőjelezi meg sem a „övezet” meghatározása, sem az említett övezetekre vonatkozó, a 2019/943 rendelet 2. cikkének 65. pontjában és 14. cikkének (1) bekezdésében foglalt szabályok, amelyek tartalmára az ACER hivatkozik.

68 Kétségtelen, hogy a 2019/943 rendelet 2. cikkének 65. pontjából és 14. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy valamely övezeten belül „a piaci résztvevők kapacitásfelosztás nélkül képesek villamos energiával kereskedni”, és hogy az említett övezetek főszabály szerint „nem tartalmazhatnak […] strukturális szűk keresztmetszeteket”.

69 Mindazonáltal a 2019/943 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének harmadik mondata pontosítja azokat az eseteket, amikor a strukturális szűk keresztmetszetek továbbra is megengedhetők, ami különösen akkor áll fenn, ha e „strukturális szűk keresztmetszetek nem eredményezik az övezetközi kereskedelmi kapacitások csökkenését a 16. cikkben foglalt követelményekkel összhangban”. Ezenkívül az említett rendelet 14. cikke (1) bekezdésének negyedik mondata előírja, hogy az Unióban az övezeteket a gazdasági hatékonyság és az övezetközi kereskedési lehetőségek maximalizálását szem előtt tartva kell konfigurálni a 16. cikkel összhangban, fenntartva az ellátásbiztonságot. Márpedig, amint az a fenti 65. pontban már megállapításra került, a 2019/943 rendelet 16. cikkének (8) bekezdése értelmében, amennyiben a CORE-régió TSO-i elérik a 70%-os MACZT-t, és a fennmaradó 30%-kal belső szűk keresztmetszettel kapcsolatos problémákat kezelnek, úgy kell tekinteni, hogy nem sértik jogellenesen a gazdasági hatékonyság és az övezetközi kereskedelmi lehetőségek optimalizálását.

70 Ezenkívül a 2019/943 rendelet 15. cikkében, amelyre e rendelet 16. cikkének (8) bekezdése utal, az uniós jogalkotó előírta, hogy az azonosított strukturális szűk keresztmetszettel rendelkező tagállamok TSO-ik közreműködésével az említett rendelet 14. cikkének (7) bekezdésével összhangban dönthetnek úgy, hogy konkrét ütemtervet tartalmazó cselekvési tervet (a továbbiakban: lineáris pálya) dolgoznak ki az e szűk keresztmetszet csökkentésére irányuló intézkedések elfogadására, amelyek lehetővé teszik a TSO-k számára, hogy legkésőbb 2025. december 31-ig elérjék a 70%-os MACZT-t.

71 Márpedig 2019. december 28-án a Németországi Szövetségi Köztársaság benyújtotta a Bizottságnak és az ACER-nek a TSO-i által ellenőrzött „övezetre vonatkozó cselekvési tervet” *(Aktionplan Gebotszone)*. A 2019/943 rendelet 15. cikke (2) bekezdése második albekezdésének harmadik mondata értelmében e cselekvési terv végrehajtása során a Németországi Szövetségi Köztársaságnak csak arról kell gondoskodnia, hogy az említett rendelet 16. cikkének (8) bekezdésével összhangban – többek között a CORE-régióban végrehajtott beavatkozó intézkedések révén – az övezetközi kereskedelem céljára rendelkezésre bocsátott kapacitás legalább a lineáris pálya által meghatározott értékekkel azonos szintű legyen.

72 Amint azt az ACER a tárgyaláson elismerte, a Törvényszék szóbeli kérdésére válaszolva a Németországi Szövetségi Köztársaság és TSO-i mindeddig összességében tiszteletben tartották a cselekvési tervükben előírt lineáris pályát, így a 2019/943 rendelet 16. cikke (8) bekezdésének első mondatában foglalt vélelemnek megfelelően úgy kell tekinteni, hogy tiszteletben tartották azt az elvi szabályt, amely szerint nem korlátozhatják az övezetközi kapacitást a belső szűk keresztmetszettel kapcsolatos problémák kezelése érdekében.

73 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a 2019/943 rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében a TSO-k az övezetközi kereskedelem céljára rendelkezésre álló kapacitások optimalizálása érdekében csak az ugyanezen cikk (8) bekezdésében előírt minimális kapacitás, azaz a 70%-os MACZT, vagy ha cselekvési terv végrehajtása van folyamatban, a lineáris pályának megfelelő értékek elérése érdekében kötelesek olyan beavatkozó intézkedéseket alkalmazni, mint az ellenkereskedelem vagy a 2019/943 rendelet 2. cikkének 26. pontja értelmében vett teher-újraelosztás.

74 Ezenkívül a 2019/943 rendelet 15. cikkének megfelelően, és amint az a 2019/943 rendelet (31) preambulumbekezdésének hatodik mondatából kitűnik, és amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 60. pontjában maga is elismerte, az övezet újbóli felosztására nem kerülhet sor az érintett tagállam akarata ellenére, amennyiben elérik a minimális kapacitást, azaz a 70%-os MACZT-t vagy a lineáris pálya szerinti értékeket.

75 Ebből következik, hogy amennyiben a TSO-k elérik a minimális kapacitásokat, a gazdasági hatékonyság kritériumának alkalmazása, amennyiben az arra kötelezi az utóbbiakat, hogy ellenőrizzék, hogy az övezetük újbóli felosztása vagy a beavatkozó intézkedések alkalmazása nem jelent-e költséghatékonyabb megoldást, mint a belső hálózati elemeikkel kapcsolatos szűk keresztmetszetek kezelésére szolgáló kapacitásfelosztás, a gyakorlatban teljesen irreleváns, mivel az jogilag nem kötelező az érintett tagállamra vagy TSO-kra nézve. Ezt egyébként az ACER a tárgyaláson a Törvényszéknek egy övezet esetleges újrafelosztására vonatkozó szóbeli kérdésére válaszolva elismerte.

76 Következésképpen azon szövegkörnyezet vizsgálata, amelybe a 2019/943 rendelet rendelkezései illeszkednek, megerősíti, hogy az ACER – anélkül, hogy hibát követett volna el – nem illeszthette be a vitatott követelményeket a vitatott módszertanokba.

77 Harmadszor meg kell vizsgálni, hogy a 2019/943 és 2015/1222 rendelet rendelkezéseinek teleologikus értelmezése megerősíti-e, hogy a vitatott követelmények nem illeszthetők be a vitatott módszertanokba.

78 A BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság úgy véli, hogy a vitatott értelmezés nem egyeztethető össze a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának teleologikus értelmezésével.

79 Az ACER erre azt válaszolja, hogy a 2019/943 rendelet rendelkezéseinek az uniós jogalkotó által e rendelet keretében követett célkitűzésen alapuló teleologikus értelmezése megerősíti, hogy beilleszthette a vitatott követelményeket a vitatott módszertanokba. Ez utóbbi rendelethez hasonlóan ugyanis az említett követelmények a villamos energia belső piaca megfelelő működésének biztosítására irányultak, garantálva azt, hogy szisztematikusan előnyben részesítsék a gazdaságilag leghatékonyabb és leginkább költséghatékony megoldásokat. A BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság vitatja ezen érvek megalapozottságát.

80 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy még úgy tekintve is – amint azt az ACER állítja –, hogy a 2019/943 rendelet különböző rendelkezéseinek átfogó olvasatából kitűnik, hogy e rendelet olyan általános szabályt tartalmaz, amely szerint a villamos energia belső piacának megfelelő működését biztosító szabályok alkalmazása keretében előnyben kell részesíteni a leginkább költséghatékony megoldásokat, és hogy az ACER fel volt jogosítva arra, hogy e szabály alapján a vitatott követelményeket bevezesse a vitatott módszertanokba, emlékeztetni kell arra, hogy minden általános szabály – a speciális szabály eltérést engedhet az általános szabály alól *(lex specialis derogat legi generali)* elve szerint – korlátozható vagy kizárható, amennyiben valamely különös tárgykörre különös szabályok vonatkoznak (2005. július 14-i Le Voci kontra Tanács ítélet, T-371/03, EU:T:2005:290, 122. pont). A különös rendelkezések így elsőbbséget élveznek az általános szabályokkal szemben azokban a helyzetekben, amelyeket kifejezetten szabályoznak (lásd: 2016. április 22-i Olaszország és Eurallumina kontra Bizottság ítélet, T-60/06 RENV II és T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindenesetre, mint különös szabályoknak, a 2019/943 rendelet 15. és 16. cikkében szereplő, a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó rendelkezéseknek elsőbbséget kell élvezniük az ACER által hivatkozott általános szabállyal szemben.

81 Ezenfelül, amint azt a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság helyesen megjegyzi, a 714/2009 rendeletet átdolgozó 2019/943 rendelet jogalkotási előzményeiből kitűnik, hogy az említett rendelet 15. és 16. cikkében foglalt különös szabályokat az uniós jogalkotó annak ellenére fogadta el, hogy teljes mértékben ismerte az ACER 2016. november 11-i 02/2016. sz. ajánlását a kapacitásszámítási, a teher-újraelosztás és az ellenkereskedelem költségmegosztási közös módszertanról, valamint a Bizottságnak a villamos energia belső piacáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó, 2016. november 30-i COM(2016) 861 final bizottsági javaslatot kísérő magyarázó feljegyzését, amelyek a kapacitásfelosztás és a szűk keresztmetszetek kezelése terén a leginkább költséghatékony megoldások szisztematikus alkalmazását szorgalmazták, amint az véleményük szerint a 714/2009 rendelet I. mellékletének 1.7 pontjából következik.

82 Amint az a 2019/943 rendelet 16. cikkének az e rendelet (27) preambulumbekezdésének negyedik és hatodik mondatával összefüggésben értelmezett (8) bekezdéséből kitűnik, a fennálló különböző érdekekre tekintettel az uniós jogalkotó az említett rendeletben az ACER által az ajánlásában és a Bizottság által a javaslatában szorgalmazottnál kiegyensúlyozottabb megközelítést kívánt alkalmazni többek között azáltal, hogy előírja a TSO-k számára, hogy tartsák tiszteletben

a 70%-os MACZT-nek vagy adott esetben, legkésőbb 2025. december 31-ig a lineáris pálya értékeinek megfelelő minimális övezetközi kapacitási szintet, lehetővé téve számukra, hogy a fennmaradó 30%-ot többek között a belső szűk keresztmetszettel kapcsolatos problémák kezelésére használják fel.

83 Az ACER tehát megalapozatlanul állítja, hogy a leginkább költséghatékony megoldásokra vonatkozó általános szabály alapján jogosult lett volna arra, hogy a vitatott követelmények révén korlátozza a 2019/943 rendelet 15. és 16. cikkének hatályát, és pusztán az a tény, hogy a jelen ügyben léteztek azon megoldásoknál gazdaságilag hatékonyabb megoldások, mint amelyeket az uniós jogalkotó elfogadott, nem igazolhatja az utóbbiak mellőzését.

84 Ebből következik, hogy a 2019/943 és 2015/1222 rendelet rendelkezéseinek teleologikus értelmezése megerősíti, hogy az ACER – anélkül, hogy hibát követett volna el – nem illeszthette be a vitatott követelményeket a vitatott módszertanokba.

85 A fenti értékelések összességéből az következik, hogy a vitatott értelmezés sérti a 2019/943 rendelet 14–16. cikkét és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdésének b) pontját, mivel ez utóbbi rendelkezések nem tették lehetővé, hogy a vitatott módszertanokba beillesszék a vitatott követelményeket, amelyek olyan kötelezettségeket írnak elő, amelyek túlmutatnak az említett módszertanok 5. cikke (8) bekezdésének a) pontjában előírt, a PTDF kritériumának megfelelő, belső CNEC jegyzék közlésén.

86 Következésképpen, és anélkül hogy meg kellene vizsgálni a BNetzA által az egyetlen jogalapjának alátámasztására vagy a Németországi Szövetségi Köztársaság által felhozott első jogalap alátámasztására felhozott, a 2019/943 rendelet 14–16. cikkének és a 2015/1222 rendelet 29. cikke (3) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított többi kifogást és érvet, valamint a Németországi Szövetségi Köztársaság által előterjesztett többi másodlagos jogalapot, ezen egyetlen jogalapnak és ezen első jogalapnak helyt kell adni, és ennek alapján meg kell semmisíteni a megtámadott határozat vitatott rendelkezéseit.

A költségekről

87 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

88 Mivel az ACER pervesztes lett, a BNetzA és a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-600/23. és T-612/23. sz. ügyeket az ítélethozatal céljából egyesíti.

2) A Törvényszék az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsa által 2023. július 7-én hozott A-003-2019_R. sz. határozatot megsemmisíti annyiban, amennyiben az a Belgiumot, a Cseh Köztársaságot, Németországot, Franciaországot, Horvátországot, Luxemburgot, Magyarországot, Hollandiát, Ausztriát, Lengyelországot, Romániát, Szlovéniát és Szlovákiát magában foglaló kapacitásszámítási régióra vonatkozó, az ACER 2019. február 21-i 02. sz. határozatának I. és II. mellékletében meghatározott, a másnapi és napon belüli kapacitás kiszámítására vonatkozó közös regionális módszertanok 5. cikke (8) bekezdése b) és c) pontjának, valamint (9) bekezdésének elfogadására vonatkozik.

3) A Törvényszék az ACER-t kötelezi a költségek viselésére.

Papasavvas Škvařilová-Pelzl Nõmm

Kukovec Meyer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. október 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások